

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

מספר פל"א 98878/2017

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ר"מ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קרת
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד כריסטינה חילו

פרוטוקול

ב"כ המאשימה:

הריני מבקשת לפתוח את הדלתיים מבלי כל פרט שיזהה את המתלוננת.

ב"כ הנאשם:

אנו נבקש להותיר את שמו של הנאשם כחסוי.

התיק הזה מראש הוגש ונדון בדלתיים סגורות, אני יכולה להניח שזה משום שתובע נתן על כך את הדעת וביקש את סגירת הדלתות עם הגשת כתב האישום, הנחיית פרקליט המדינה לעניין זה קובעת בסעיף 15 א' כי דיון לפי חוק זה יוצר עילה עצמאית לסגירת דלתיים לפי סעיף 68 (ב) (5) לחוק בתי המשפט וכפועל יוצא גם איסור פרסום לפי סעיף 70. הסעיף מעניק אפשרות לדון בדלתיים סגורות לא רק לשם הגנה על עניינה של המתלוננת אלא גם לשם הגנה על עניינה של הנאשם. בנסיבות תיק זה כפי שהוצגו בהרחבה לביהמ"ש, ובמיוחד הליך השיקום המשמעותי שהנאשם עבר, העובדה כי העבירה דן היתה חריגה ביותר בנוף חייו והעובדה שהוא פעל ופועל לשיקום עצמי ולאור המלצת שירות המבחן הברורה בדבר אי הרשעתו כדי לא לפגוע בעתידו ושיקומו, לכך נלווה גם הערכת המסוכנות המאוד נמוכה מצד שירות המבחן כלפיו, לאור כל הנתונים הללו נוטה הכף גם אם גזה"ד עצמו יפורסם, לחיסוי שמו ופרטיו על מנת לאפשר לו לבנות את חייו בצורה יציבה ולהמשיך בדרכו, שביהמ"ש התרשם שהיא דרך ערכית ונכונה. הפרסום במקרה זה יגרום לו נזק משמעותי ובלתי הפיך גם להליך השיקומי והדימוי העצמי שלו. לא בכדי המחוקק ייחס אפשרות לחסות את שמו באופן ספציפי של נאשם בעבירת מין במובחן בנאשם בעניינים אחרים, מגישה החלטה של ביהמ"ש שלום ירושלים 09-1968, דובר על מקרה שבו הורשע נאשם בביצוע מס' עבירות של מעשה מגונה,

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

עבירות יותר חמורות מהמקרה שלנו, בימ"ש הורה על חיסוי שמו למרות קיומו של אינטרס ציבורי, משיקולי שיקום מובהקים והעדר עבר פלילי. כן מגישה החלטה של בימ"ש שלום רמלה 11-12-27244, דובר על עבירת מין קשה ומובהקת בקטינה מתחת לגיל 14, נאשם רצידיביסט, הערכת מסוכנות גבוהה עם נתונים קשים ביותר, הוגדר על ידי בית המשפט כאדם חולה ומניפולטיבי, אין קרבה משפחתית בין המתלוננת לנאשם וביהמ"ש אסר את פרסום שמו, פרטיו ופרטי בני משפחתו. עניינו מצדיק בהתאם. כן הגשתי לביהמ"ש את עניינו של ת"פ 18-03-4793 גז"ד מיום 20.6.19, גם שם לא היתה קרבה משפחתית בין הנאשם לבין המתלוננת, ההחלטה המפורשת לאיסור פרסום לא בפני שכן שם היתה הסכמה של אותה מאשימה כאן להמשך חיסוי שמו של הנאשם וגם ההחלטה הוגשה לבימ"ש בחיסוי פרטיו. אנו לאור כל הנתונים, אני כן חושבת שמדובר במקרה שעניינו מאפשר גם אם לא חיסוי מוחלט של גזה"ד מחמת האינטרס הציבורי, על חיסוי שמו הספציפי של שמו של הנאשם ולכך נעתור.

ב"כ המאשימה:

לגבי הפסיקה שחברתי הגישה, מדובר בפסיקה של בימ"ש שלום שאינה מחייבת את ביהמ"ש, אני לא יודעת אם הוגשו ערעורים. אני כן אגיד שהפסיקה וההלכה המנחה היא פרסום שמו של חשוד ונאשם בפרט לאחר שנגזר דינו, בכל הנוגע להנחית פרקליט המדינה, מין הראוי לקרוא את סעיף 20, שבו נאמר שיישקל איסור פרסום כאשר החשוד הוא מתחת לגיל 15 בלבד ושחלקו לא משמעותי. במקרה שלנו שהנאשם הוא הדומיננטי והחוליה הראשונה בעבירה, בגיר, אני חושבת שהכף נוטה לפרסום, כשמסתכלים בהנחיה ורואים שמתחת לגיל 15 תשקל סגירת הדלתים.. זה מראה את החשיבות הרבה שניתן לעצם הפרסום. יש כאן בקשת הקלה כפולה שבעצם מפנה כל פעם לעניין ספציפי, הליך שיקום המצדיק הקלה בעונש, אי פרסום, שיקום ללא לקיחת אחריות הוא לא באמת שיקום ממצה ואמיתי בעיני, החוסר רצון להחשף בפני הציבור במיוחד בסוג זה של עבירות בעיני מצביע על אי לקיחת אחריות משמעותית, מה גם שהטענה הזו איזה נזק ייגרם לו מפרסום שמו, זו טענה שלא הובאה לה כל בסיס.

החלטה

החלטה תינתן במסגרת גזה"ד.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תש"פ, 31/10/2019 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

גזר דין

ההליך התנהל בדלתיים סגורות אך גזר הדין, שאינו כולל פרטים מזהים אודות המתלוננת או בני משפחתה, מותר לפרסום.

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של **הטרדה מינית** - עבירה לפי סעיף 3(א)(5) + 5(א) סיפא לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח-1998.

2. כמפורט בכתב האישום, הנאשם והמתלוננת ניהלו קשר רומנטי בין החודשים אוקטובר 2016-פברואר 2017. במהלך תקופה זו, צילם הנאשם באמצעות הטלפון הנייד, בהסכמת המתלוננת, סיטואציה אינטימית ביניהם (להלן: "הסרטון"). בהמשך לאחר שצפו בסרטון, דרשה המתלוננת כי ימחק את הסרטון וכך אכן עשה. בחודש פברואר 2017 יזמה המתלוננת את סיום הקשר ביניהם למורת רוחו. לאחר הפרידה, שחזר הנאשם את הסרטון ושמר אותו בטלפון הנייד שבהחזקתו. ביום 2.3.17, גמלה בליבו החלטה לנקום במתלוננת ועל כן העלה הסרטון לאתר אינטרנט פורנוגרפי וכתב על גביו את שמה הפרטי של המתלוננת. באופן שאינו ידוע, הופץ הסרטון ע"י אחר ואליו צורף דף פרופיל הפייסבוק של המתלוננת ובו פרטיה האישיים. בהמשך קיבלה המתלוננת כ-30 הצעות חברות מגברים. ביום 5.3.18, הגיעו שוטרים לביתו וסייעו לו במחיקת הסרטון ממכשיר הטלפון.

3. ביום 9.1.19 הגיעו הצדדים להסכמה דיונית, לפיה הנאשם יודה בעובדות כתב האישום שתוקן לקולא ויורשע. עוד הוסכם שהנאשם יופנה לתסקיר, לרבות בחינת בקשה ההגנה לביטול הרשעתו.

תסקיר שירות מבחן

4. מתסקיר שירות המבחן (מיום 18.4.19) נלמד שהנאשם כבן 30, בן למשפחה נורמטיבית, שירת שירות מלא בצבא כחובש קרבי. בעבר עבד כמדריך בפנימייה סגורה לנערים וכמדריך בצהרון בית הספר. לחובתו רישום פלילי משנת 2014 בעבירה של הפרעה לשוטר שלמים נמחק. ברקע הארוע, ניהול מערכת יחסים עם המתלוננת המבוגרת ממנו, שיזמה סיום הקשר ביניהם וגרמה לו לחוש פגוע ומנוצל. על כן בחר להעלות הסרטון שבו הם נראים מקיימים מין אוראלי לאתר פורנוגרפי. עוד תיאר כי מספר שעות לאחר מכן התחרט על מעשיו, הבין את השלכות התנהגותו וניסה למחוק את הסרטון ללא הצלחה. הנאשם הוסיף שפנה לטיפול פסיכולוגי

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

פרטי שמסייע לו להעמיק בנסיבות הרגשיות שהובילו אותו לבצע את המעשה. ממידע שהתקבל מהמטפל הפרטי ניכר שהנאשם התמיד בהליך הטיפול, המטפל התרשם כי קיים קשר מסוים בין התנהגות התוקפנית והאימפולסיבית שעלתה במעשה העבירה ובין קשיים אחרים בחייו, בעיקר במישור התעסוקתי.

5. שירות המבחן התרשם מנאשם נורמטיבי ותקין אך סובל מדימוי עצמי נמוך. עוד התרשמו כי העבירה בוצעה על רקע תקופה משברית. שירות המבחן מציין מספר גורמי שיקום וביניהם לקיחת אחריות, אמפתיה למתלוננת, נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין והרתעה אפקטיבית מההליך המשפטי. מאחר שהנאשם מצוי בהליך טיפולי מחייב, לא רואים יעילות בצו פיקוח וממליצים להטיל עליו צו של"צ בהיקף 150 שעות ולבטל הרשעתו בשל סיכון לעתידו התעסוקתי. עוד נטען שהנאשם ביקש להתגייס לשורות מכבי האש ולעבוד כמדריך נוער וקיומו של הליך זה, מנע זאת.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

6. ביום 8.7.19 נשמעו טיעוני ב"כ המאשימה, עו"ד קרת, לעונש. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה חומרת מעשיו של הנאשם, וכי מדובר בפגיעה קשה בעלת מאפיינים של פגיעה מינית. עוד ציינה לחומרא את רצונו לנקום במתלוננת, שחזור הסרטון והפצתו וכן את הנזק הרב שנגרם לה (הוגש תצהיר נפגעת- במ/1). ב"כ המאשימה לא התעלמה מאופיו החיובי של התסקיר אך סבורה שהמלצתם מתמקדת רק בנאשם ולא באינטרסים ציבוריים נוספים. על כן עתרה למתחם ענישה שנע בין 6-24 חודשי מאסר ולענישה ראויה של 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית לרבות פיצוי. עוד חזרה על התנגדותה לביטול הרשעת הנאשם והפנתה לפסיקה של קטינים בנסיבות דומות שאף עניינם הסתיים בהרשעה.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד חילו, ביקשה בטיעוניה לאמץ המלצת שירות המבחן במלואה לצד פיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ₪. ב"כ הנאשם סבורה כי העתירה עונשית של המאשימה חורגת ממתחם הענישה הראוי ומהענישה הנוהגת. עוד ביקשה לתת משקל לתיקון כתב האישום לקולא, בכך שלא קדם לצילום תכנון מראש, הוא נעשה בהסכמת המתלוננת והנאשם אף מחק הסרטון בהתאם לבקשתה. עוד הוסיפה שהנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, שלא הייתה בכוונתו להשפיל את המתלוננת והסרטון אף לא הופץ למכריה וכי לא היה מעורב בחיבור בין הסרטון לפרסום פרטים מזהים של המתלוננת. ב"כ הנאשם מתחה ביקורת על כך שאחרים המעורבים בהפצת הסרטון לא נחקרו וסבורה שהמשטרה לא עשתה עבודה כנדרש. עוד הגישה פסיקה שממנה עולה שבמקרים אחרים, חלקם חמורים יותר לשיטתה, נגזרו על

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

נאשמים עונשים קלים. עוד סקרה נסיבותיו החיוביות של הנאשם, הוצגה אסופת מסמכים המעידים על פעילות התנדבותית וחברתית (נ/1-3). עוד הוגשה חוו"ד המטפל הפרטי (נ/4). ב"כ הנאשם עמדה על חשיבות ביטול הרשעת הנאשם, סבורה כי סוג העבירה מאפשר זאת וכי יהיה בהרשעה כדי לחסום הנאשם מלהתקדם במישור התעסוקתי. עוד הפנתה לשיקולי צדק המטים את הכף לטובת ביטול ההרשעה, לרבות אכיפה בררנית אל מול המעורבים האחרים בתיק שלא נעשה דבר כדי לאתרם.

8. עוד שמעתי את חברו של הנאשם, מר איסו שעבד עם הנאשם כששימש מדריך נוער בסיכון וציין לטובה את אופיו החיובי וחריגות המעשה לאורח חייו ואת אביו של הנאשם, שניכר כי הנוכחות בדיונים קשתה עליו מאד, שסיפר על ההשלכות הקשות של התיק על בנו וחששו כי יפגע בעתידו. הנאשם עצמו הביע חרטה עמוקה על מעשיו וביקש סליחת המתלוננת.

דיון

מתחם העונש ההולם

9. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

10. דומה שאין צורך להכביר מילים ביחס לחומרה הגלומה בביצוע מעשי הטרדה מינית, ובענייננו הטרדה מינית ע"י פרסום משפיל. הנאשם, מונע מתחושות השפלה ורצון לנקם, הפיץ סרטון אינטימי במטרה ברורה להשפיל את המתלוננת ולפגוע בכבודה, פרטיותה ונפשה.

11. אכן, כטענת ב"כ הנאשם הסרטון צולם בהסכמת המתלוננת אלא שלאחר מכן הנאשם מחק הסרטון בהתאם לבקשתה וזו, מתוך אמון מלא בו, לא העלתה על דעתה שזה ימעל באמונה ולבסוף יעשה בו שימוש פוגעני ומבזה. פעולת הנאשם לשחזור הסרטון בוצעה בניגוד להסכמת המתלוננת, במטרה לבזותה, וחייבה מחשבה ותכנון. אין המדובר במעשה ספונטני ופזיז, כך גם פרסומו בצירוף שמה הפרטי של המתלוננת. אמנם אין המאשימה ייחסה לנאשם את

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

הקישור בין הסרטון לדף הפיסבוק של המתלוננת המכיל את פרטיה האישיים, אך לא מן הנמנע שפרסום שמה הפרטי סייע לאחרים לקשור בין השניים.

12. כזכור, מדובר בתיקון לחוק למניעת הטרדה מינית שתוקן בשנת 2014 (תיקון 10 לחוק, התשע"ד-2014) ותכליתו לטפל בחומרה בתופעה הקשה והפסולה של הטרדה מינית ע"י פרסום משפיל. בע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני דן בית המשפט העליון לראשונה במשמעותה של ההטרדה המינית ע"י פרסום משפיל ובתופעה הפסולה של הפצת סרטונים לצורך פגיעה והשפלה. בית המשפט הדגיש את קלות ההפצה, "בבחינת היד הקלה על המקלדת" כהגדרתו, שמאפשרת הקדמה הטכנולוגית, הקושי להתחקות אחר המפיצים ועוצמת הפגיעה המתמשכת. עוד דן בית המשפט ברקע להפצה הנובע לרב מרצון לנקם בבן זוג, תופעה המוכרת במקרים מסוימים בשם "פורנוגרפיית נקם".

עוד עמד על חשיבותו הרבה של תיקון זה "הנעוצה בכך שהפצת פרסום משפיל אינה נתפסת רק כפגיעה בפרטיותו של מאן דהוא, אלא חמור מכך- בהטרדה מינית. כל הטרדה מינית מבזה את אנושיותו של אדם ושוללת את האוטונומיה שלו ואת שליטתו בגופו. כך גם, ואף ביתר שאת בהפצת תיעוד מבזה או משפיל המתמקד במיניות של אדם. המתועדת, מוצגת בתור אובייקט מיני להנאת הצופים והשומעים. היא נחשפת לעיני כל, פשוטו כמשמעו, בלי שביקשו את הסכמתה...לפיכך מדובר בפגיעה חמורה וממשית בעלת מאפיינים של פגיעה מינית, והיא מצדיקה את החלת הכלים המשפטיים של החוק למניעת הטרדה מינית".

13. מתצהירה ומטיעוני המאשימה אכן עולה שלאחר הפצת הסרטון קיבלה המתלוננת הצעות רבות מגברים שצפו בסרטון ולולא אחד מהצופים, אדם שהוכיח אזרחות טובה, היה מסב תשומת ליבה, יכול היה מעגל ההפצה לגדול ולהתרחב ללא שליטה וללא ידיעתה. לא ניתן אף להתעלם מהפגיעה הקשה במתלוננת העולה בתצהירה, המתלוננת מספרת כי חשה מושפלת, מרומה ופגועה. גם לאחר שהסרטון נמחק, נאלצה להתמודד עם השלכות מעשי הנאשם ומעשיו חרטו צלקת עמוקה בנפשה והשפיעו על קשריה הזוגיים בהמשך.

מדיניות ענישה הנוהגת

14. הפסיקה הנוהגת בעבירה זו אינה רבה. בע"פ 5090/18 קובע בית המשפט העליון כי עבירה זו ראויה לענישה מחמירה, תוך שקילת פרמטרים של גיל הנפגע, מערכת היחסים בין המפיץ לנפגעת, מעגל ההפצה והיכרותם את הנפגעת, מועד ההפצה והרקע לו. כך בתיק זה, התערב בית המשפט והחמיר בעונשו של נאשם צעיר, מ-6 חודשי עבודות שירות לשנת מאסר, בין

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

היתר כי לא ניתן בו משקל הולם לעבירה דנא. הצדדים הגישו אסמכתאות פסיקה התומכות
כל אחת בעתירתו הוא, אלא שחלקם נדונו טרם תוקן החוק (לדוגמא **בעפ"ג 19-02-1172**
(מרכז) בלוח נ' מדינת ישראל) וחלקם שונים בנסיבותיהם.

15. בת"פ 18-03-4793 (שלום פ"ת) מדינת ישראל נ' גדאמו דן בית המשפט (כב' השופטת
דניאל) במקרה המזכיר את עניינו, צילום סרטון מין ע"י בן זוגה ושליחתו לאחיה כנקמה
לאחר שהשניים נפרדו. בית המשפט גזר על הנאשם ענישה צופה פני עתיד לצד צו של"צ אך
ראוי לציין כי זו גם הייתה עתירת המאשימה. כבר עתה ניתן לתמוה- חרף השינוי המסוים
בנסיבות-באשר לפער הבלתי סביר בין עתירתה העונשית של המאשימה בתיק זה לבין
עתירתה בתיק שלפניי.

16. בכל הקשור לתיק זה, בהנתן נסיבות המעשה, הפגיעה במתלוננת וברוח מדיניות המחמירה
שקבע בית המשפט העליון, מצאתי לקבוע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר בדרך של עבודות
שירות ועד שנת מאסר.

עתירת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם

17. ההגנה עותרת לביטול ההרשעה ומבססת עתירתה על שני אדנים, הראשון, התאמה לתנאי
הלכת כתב (בגרסתה המרוככת כלשונה), כשלשיטתה סוג העבירה בצירוף נזק לעתידו
התעסוקתי של הנאשם, מאפשרים סיום ההליך ללא הרשעתו. טעם נוסף הינם שיקולי צדק,
פרי מחדלי חקירה ואכיפה בררנית שהתגלתה בתיק. המאשימה מתנגדת לביטול ההרשעה
וסבורה שפוגעת פגיעה בלתי מידתית באינטרסים ציבוריים שונים, לרבות זכויות המתלוננת.

18. כלל נקוט בידינו הוא כי משהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין והימנעות מהרשעה
מהווה חריג לכלל זה. חרף הכלל האמור, בית המשפט העליון קבע בשורה של פסקי דין, כי
בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של
העבירה, ינקוט בית המשפט בחלופה של הטלת ענישה ללא הרשעה. בע"פ 2083/96 **תמר כתב**
נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "**הלכת כתב**") נקבע, כי הימנעות מהרשעה
אפשרית בהצטבר שני תנאים, **האחד** - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים
על ההרשעה, בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. **השני** - על ההרשעה להוות
פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. בפסיקה מאוחרת יותר הדגיש בית המשפט העליון כי מדובר
בחריג מצומצם שיעשה בו שימוש "**רק במקרים חריגים ויוצאי דופן שבהם אין יחס סביר**
בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרת העבירה" (ראו רע"פ 3589/14 לוזון נ'

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

מדינת ישראל, מיום 10.6.14) וכי על הנאשם להציג מסד ראיתי מבוסס ומוחשי המלמד על פגיעה קונקרטי בעתידו.

19. עניינו של הנאשם אינו עונה על דרישות הלכת כתב. עיינתי גם בפסיקה שהגישה ההגנה, הכוללת פסיקות שונות המגמישות מעט את תנאי ההלכה, בדגש על חובת הוכחת נזק קונקרטי. גם אם אלך כברת דרך לקראת הנאשם ואקבל טענת ההגנה, כי היה בתיק זה או בהרשעתו כדי לפגוע במידה מסוימת בשאיפותיו התעסוקתיות, אין טיב מעשיו מאפשר בחינת ביטול הרשעתו ולשיטתי אף אינו מצוי במתחם הגבולי או המרוכך של תנאי זה. מעשיו של הנאשם חמורים, הפגיעה במתלוננת קשה ואליו אצרף את הצורך בהרתעת המפיעים שידם קלה על המקלדת, ברובם אנשים נורמטיביים המחפשים דרך לנקום ולפגוע בבן זוגם.

20. אכן טרם התיקון לחוק יחס הפסיקה למעשים אלו היה סלחני יותר אך דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 5090/18, נכוחים ובהירים ושומה עלינו לפעול לאורם (עוד ראו לעניין זה גם ענ"פ (ת"א) 8878-08-16 שם קיבל בית המשפט המחוזי ערעור המדינה והרשיע קטין שצילם המתלוננת ללא ידיעתה; ע"פ 70481-03-19 מדינת ישראל נ' מ' ואח'; ת"פ (שלום ת"א) 7944/03 מדינת ישראל נ' פיינה, שם דחה בית המשפט בקשת נאשם סטודנט למשפטים שהורשע בעבירה שנסיבותיה דומות, לבטל הרשעתו) אימוץ המלצת שירות המבחן במלואה יהיה בה כדי לתת משקל בלעדי לאינטרס הפרטי של הנאשם, מבלי לתת משקל לאינטרסים ציבוריים נוספים ומבלי שיישמע קולה גם של המתלוננת הנפגעת.

עוד אפנה לפסק דינו של בית המשפט העליון שניתן לפני ימים ספורים, רע"פ 5745/19 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 23.10.19), שם נדחתה בקשת רשות הערעור של נאשם קטין שהורשע בעבירה על חוק הסרטונים וערער על עצם הרשעתו. בית המשפט (כב' השופט אלרון) עומד על חומרת מעשי הנאשם ועל מלחמת החורמה שיש להלחם בתופעת הסרטונים המבזים. בהרשעת מבצעי עבירות אלו, לרבות קטינים, רואה אמירה נורמטיבית מתחייבת נוכח חומרתם ובלשונו: "הפצת סרטונים העלי תוכן מיני ובייחוד אלו שצולמו ללא ידיעת המצולם, יש בה מידה רבה של כיעור וביזוי ברבים תוך פגיעה באוטונומיה של המצולם על גופו, בזכותו הבסיסית לפרטיות, לכבוד ולשם טוב. יש מקום לאמירה נורמטיבית חד וברורה שתיאמר בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים".

21. מסקנתי דומה גם ביחס לטענת ההגנה לאכיפה בררנית ולשיקולי צדק. אכן יכולה הייתה המשטרה להעזר באותו אזרח שסייע למתלוננת ולאחר דרכו את אותו קצה חוט ראיתי שהיה מאפשר לה להתחקות גם אחרי מפיעים נוספים של הסרטון. עדיין אין בכך כדי להקהות

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

1 ממעשי הנאשם שהינו מחולל העבירה, מצלם הסרטון, בעל המניע הישיר לפגיעה במתלוננת
2 ומפיצו המקורי. אשר על כן, מצאתי לדחות עתירת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם.
3
4 22. לצד זאת קיימים במקרה שלפני טעמים רבים לקבוע, כי עניינו ראוי להיכלל בגדר מקרי
5 השיקום ועומד בתנאי סעיף 40 ד(א) לחוק; הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, בן למשפחה
6 נורמטיבית. מהמסמכים שהגישה ההגנה וממסמכי הטיפול עולה תמונה של אדם חיובי
7 וערכי, תורם לחברה, המכה על חטא על מעשיו ובעיקר ניתן להתרשם מטיפול מעמיק ורציני
8 שיזם כדי לבחון את הסיבות להתנהלותו, השלכות המעשה וכדי לתקן את דרכיו.
9
10 עוד ניתן להתרשם שהתמדתו של הנאשם בהליך הטיפול, האמפיתיה שחש כלפי המתלוננת
11 ורצונו לפצותה, התובנה המלאה שמגלה ביחס לחומרת מעשיו והמוטיבציה הטיפולית
12 שמפגין, הפחיתו באופן ניכר את הסיכון כי יחזור על מעשיו.
13
14 23. אשר על כן, לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, לרבות הסכמת הנאשם לפצות את המתלוננת
15 בסכום לא מבוטל, מצאתי לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום ולגזור על הנאשם את
16 העונשים הבאים:
17 א. 5 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של שנתיים מהיום
18 עבירת מין, לרבות כל עבירה על חוק למניעת הטרדה מינית.
19 ב. צו של"צ בהיקף 100 שעות. הנאשם יבצע את עבודות השל"צ במשך שנה מהמועד שייקבע ע"י
20 שירות המבחן. לא ישתף פעולה כנדרש, יופקע הצו ויטל עליו עונש אחר תחתיו. שירות המבחן
21 יגיש תכנית של"צ עד ליום 1.12.19 לאישור בית המשפט.
22 ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 14 יום תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום
23 1.12.19.
24 ד. פיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪. מחציתו הופקד בביהמ"ש והיתרה תופקד עד ליום 15/12/19.
25 הפקדה בסך 1500 ₪ שהופקדה בתחנת משטרת כפ"ס במסגרת פל"א 98878-17 תושב
26 לנאשם.
27 פרטי המתלוננת יועברו למזכירות בית המשפט על ידי המאשימה.
28

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 18-03-47450 מדינת ישראל נ' ר"מ

1 באשר לבקשת ההגנה לאסור את פרסום פרטיו של הנאשם. ההליך שלפני התנהל בדלתיים
2 סגורות אך גזה"ד שאינו כולל פרטים מזהים אודות המתלוננת או בני משפחתה, מותר
3 לפרסום. באשר לעתירת ההגנה שלא לפרסם שמו או פרטיו של הנאשם, ברגיל וברוח הפסיקה
4 אין טעם המצדיק זאת, אך נוכח נסיבותיו המיוחדות של הנאשם ולאחר שנחשפתי לתסקירי
5 שירות המבחן ולמסמכים הטיפוליים בעניינו, ושוכנעתי כי יהיה בכך כדי לפגוע פגיעה קשה
6 בשיקומו של הנאשם ובהתקדמותו, מצאתי להעתר לבקשה. לכך אוסיף כי לא מדובר בנאשם
7 שהינו בעל מסוכנות לביצוע חוזר של עבירות מסוג זה, וגם לכך יש משקל בהחלטתי.
8 על כן אני מורה על איסור פרסום פרטי הנאשם, חלף שמו של הנאשם יבוא בכותרת גזה"ד,
9 ראשי התיבות – ר"מ.

10 עותק מהחלטתי יישלח לשירות המבחן.

11 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום.

12
13
14
15 ניתנה והודעה היום ב' חשוון תש"פ, 31/10/2019 במעמד הנוכחים.

16
17
18
19
20
21
22
23
24

מרב גרינברג, שופטת

ב"כ המאשימה:

אני אבקש שביצוע השל"צ לא יחל לפני 45 יום.

ב"כ הנאשם:

מותירה לשיקול דעת ביהמ"ש, ממילא עבודות השל"צ לא יחלו לפני מועד זה.

בית משפט השלום בכפר סבא

31 אוקטובר 2019

ת"פ 47450-03-18 מדינת ישראל נ' ר"מ

החלטה

אני מורה כי עבודות השל"צ לא יחלו לפני יום 1.1.20.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תש"פ, 31/10/2019 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקלד על ידי יפה אטלן